

Hemofilie, nemoc nejen králů

Hemofilie je jednou z nejčastějších vrozených poruch krevního srážení, projevujících se zvýšenou krvácivostí. V České republice je nyní registrováno více než tisíc hemofiliků, z nichž přibližně pětina jsou děti do 18 let. Toto onemocnění postihuje téměř výlučně muže, ale přenášejí je ženy.

Hemofilie očima odborníka

MUDr. Veronika Fiamoli, PhD., hematolog
Oddělení dětské hematologie, Fakultní nemocnice Brno

Klinicky se toto onemocnění projevuje u lehčích forem závažným krvácením při úrazech a operacích, u pacientů s těžkou formou dochází i ke spontánním krvácením, a to zejména do kloubů a svalů. Zvýšené opatrnosti je nutno dbát i v tak banálních záležitostech, jako je vypadávání mléčného chrupu či podávání nitrosvalových injekcí. Díky pravidelné léčbě nejsou pacienti fyzicky handicapováni, jak tomu bylo v minulosti, a mají kvalitu života srovnatelnou se zdravou populací.

Moderní přístupy v péči o hemofiliky. Jak nemoc ovlivňuje kvalitu života?

MUDr. Peter Salaj, hematolog
Ústav hematologie a krevní transfuze, Praha

Cílem profylaktické aplikace je omezit frekvenci krvácení (a tím i poškození kloubů) a zaomezit život ohrožujícím krvácením. Podstatou této terapie je dlouhodobá, případně celoživotní aplikace koncentráту FVIII/FIX v takových dávkách a intervalech, aby hladina deficitního faktoru nikdy nepoklesla pod 2-5%. Bylo prokázá-

no, že lepších výsledků je dosaženo centralizováním péče o nemocné s hemofilií v centrech komplexní hemofilické péče. Pracoviště musí být schopno zajistit komplexnost péče, a to nejen hematologické, ale i diagnostické, ortopedické, stomatologické atd. – podle toho, co stav pacienta vyžaduje.

Optimalizace léčby dětských hemofiliků

MUDr. Jan Blatný, PhD., hematolog
Oddělení dětské hematologie, Fakultní nemocnice Brno

Kromě široké dostupnosti profylaxe pro děti s těžkou formou hemofilie v ČR se stále častěji setkáváme s její personalizací dle farmakokinetických (PK) parametrů jednotlivého pacienta. V současné době mají hematologové v ČR přístup k prostředku, který dokáže stanovit PK profil pacienta jen na základě 2 odběrů. Profylaxe není jen cestou k zachování kloubního zdraví, je navíc schopná o 60 % snížit riziko vzniku inhibitoru (protilátky, kterou si tělo vytváří proti léčebně podávanému faktoru, tedy nejobávanější a nejnákladnější komplikace hemofilické léčby. Pro děti, u nichž se inhibitor vyskytne (v ČR cca 6 dětí), je pak určena tzv. imunotoleranční léčba. Ta v 80 % případů dokáže inhibitor eliminovat. I zde však platí, že prevence je vždy účinnější a levnější než léčba následků. ■

ČESKÝ SVAZ HEMOFILIKŮ Z. S.

Český svaz hemofiliků (ČSH) je dobrovolná organizace sdružující postižené hemofilii, jejich rodinné příslušníky a další zájemce. Jednou z nejdůležitějších rolí ČSH je hájit zájmy členů před státními orgány, zdravotnickými pracovišti, zdravotními pojišťovnami a všude, kde je možné kvalitu života ovlivnit. ČSH je členem Světové hemofilické federace WFH (www.wfh.org) a Evropského hemofilického konsorcia EHC (www.ehc.eu).

www.hemofilici.cz
info@hemofilici.cz
Tel: (+420) 777 078 509

HEMOJUNIOR, Z. S.

Hemojunior je dobročinnou organizací sdružující především dětské hemofiliky a jejich rodiny. Sdružuje své členy z řad občanů bez rozdílu věku, národnosti, vřy, profese či společenského postavení, kteří se chtějí aktivně podílet na pomoci dětem s hemofilií a zlepšit kvalitu jejich každodenního života.

www.hemojunior.cz
info@hemojunior.cz
Tel: (+420) 721 738 541

Příběh pacientky: Lékaři si mysleli, že se mi nechce do školy

Můj život a boj s onemocněním myasthenia gravis začal v roce 1986. Chodila jsem do 7. třídy ZŠ. Nemoc začínala pomalu a já jsem se jí snažila nevnímat. Začalo to tím, že jsem najednou při obědě nemohla polknout. Stávalo se to čím dál častěji a poté mě začalo padat víčko. Tento stav vydržel asi rok a půl, naplno se u mě myasthenie rozběhla na lyžařském výcviku v prvním ročníku střední školy. Začaly se mně podlamovat kolena, nemohla jsem stát a nechápala jsem, co se to děje. Tím začala nejhorší léta mého života.

Neměla jsem sílu v rukou, nohou, padalo mně víčko, viděla jsem dvojité – a ta obrovská, nepochopitelná únava... Stěžovala jsem si lékařce, ta nic nezjistila a poslala mě do nemocnice. Do školy už jsem neměla sílu chodit a nemocnice se stala mým druhým domovem. Prošla jsem bezpočet vyšetření, RTG, CT, odběry míchy atd. – a to všechno bez výsledku. Závěr vždy zněl: Nechce se mi chodit do školy. Už jsem vlastně jen ležela. Můj denní cíl byl dojít si na WC a zvládnout základní hygienu. Jíst a pít bylo velice komplikované – udržet hlavu, donést si lžičku až k ústům, následně se pokusit pokousat sousto a polknout... Lékaři na neurologii za dva roky neurčili žádnou diagnózu, a tak mě poslali na psychiatrii. Při přijímacím vyšetření jsem objasnila své potíže a následně jsem byla převezena na neurologii ke Sv. Anně. Tam se po zkoušce Syntostigminem potvrdila diagnóza myasthenia gravis. Asi za dva měsíce, v listopadu 1990, jsem prodělala operaci brzlíku. Bláhově jsem myslela, že je všemu zlému konec. Ale naopak, stále jsem byla nepohyblivá a k smrti unavená. Přes to všechno jsem po šestiletém vztahu v roce 1998 porodila dceru. Můj zdravotní stav byl stále špatný, ne-li ještě horší. Bez pomoci manžela a matky bych péči o dceru vůbec nezvládla. V roce 2001 nastal v mém životě přelom. MUDr. Piřha mi naordinoval imunosupresiva Cellcept. Asi po půl roce jsem se začala cítit báječně. Domácí práce, procházky či péče o dceru už neznamenal jen obavy, jak bude opět celý den vyčerpávající a nezvládnutelný. V roce 2009 však přišla remise. Byla mi naordinována jiná imunosupresiva Prograf a stav se opět zlepšil. Nyní vykonávám všechny běžné domácí činnosti, práce na zahradě, mám hodně koníčků, chodím na procházky a výslapy, které jsou i deset km dlouhé. Jsem samozřejmě od začátku v plném invalidním důchodu. Ale děkuji za každý den, který prožívám a vážím si každé maličkosti. Už jen to, že ráno vstanu a udělám věci, které jsou pro zdravé lidi automatické, je pro mě zázrak.

Žaneta Machů,
Vysoké Pole,
www.mygra.cz

